

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/๒๕๕๗

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรื้อแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปัตตานี ด่วนมาก ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/๓๗๘๒ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๖๘๘๖

ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปัจจุบันทำให้ผู้พักในโรงแรมมีจำนวนลดน้อยลงจำนวนมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบกิจการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จึงสมควรที่จะพิจารณา กำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม และกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยข้อ ๑ และข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่เสียค่าเช่าห้องพักเสียค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก ดังนั้น กรณีหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าการกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม และการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว จะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการ ได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรคให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

จังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามหนังสือที่อ้างถึงว่า อาจเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๙๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง หารือการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง หารือการขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

/และหาก...

และหากการดำเนินการดังกล่าว เป็นแนวทางที่ยังไม่ชัดเจน และได้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางแห่ง ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะมีแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดให้เป็นไปโดยถูกต้อง อย่างไร จากการหารือของสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยทราบแล้ว จึงได้ส่งความเห็น ดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ตระกุล โทธรรม)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี

กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์

โทร. ๐-๗๓๓๔-๙๕๑๙ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

ผู้ประสานงาน นางสาวนัฐวิณี มีคุณวิเศษ โทร ๐๙๖-๘๘๕๘๘๔๙

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส
โคโรนา 2019 (โควิด 19) (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด 19) (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในปัจจุบันทำให้ผู้พักในโรงแรมมีจำนวนลดน้อยลงจำนวนมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบกิจการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จึงสมควรที่จะได้พิจารณา กำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยข้อ ๑ และข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ที่เสียค่าเช่าห้องพักเสียค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก ดังนั้น กรณีหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม และการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรค ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ ตามความจำเป็นและเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๔๘

ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิสถาพร โทร. ๐๘-๑๘๖๔-๗๐๑๖

ด่วนมาก

ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/๖๓๗๕๒

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี

ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๑๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔

ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า ด้วยสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ในปัจจุบันทำให้ผู้พักในโรงแรมมีจำนวนลดน้อยลงจำนวนมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จึงสมควรที่จะได้พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยข้อ ๑ และข้อ ๒ ของกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่เสียค่าเช่าห้องพักเสียค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก ดังนั้น กรณีหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานีพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม และการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกประกาศหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ ตามความจำเป็นและเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้จากเว็บไซต์สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี www.pattanilocal.go.th หัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพรหมพิริยะ กิจนุสนธิ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐ ๗๓๓๔ ๙๕๑๙ ต่อ ๑๐๙

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๖๕๘๑

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๖๘๖๖

สจ. บัตตาปี
รับที่ ๑๖๐๙๙
วันที่ 26 พ.ย. 2563
กระทรวงมหาดไทย 3026.
เวลา
ถนนชัยภูมิ กม. ๑๐๒๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรื้อแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ที่ ส.จ.ท. ๑๒๐๑/๓๒๔ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๕๖๔๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ด้วยสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามหนังสือที่อ้างถึงว่า อาจเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ และหากการดำเนินการดังกล่าวเป็นแนวทางที่ยังไม่ชัดเจน และได้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางแห่งได้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะมีแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปโดยถูกต้อง อย่างไร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยทราบแล้ว จึงได้ส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๘๘
ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิษฐาพร
โทร. ๐๘-๑๘๖๔-๗๐๑๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานรัฐมนตรี

3892

วันที่ 2 ก.ค. 2563

เวลา 14.25 น.

สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

เลขที่ ๑๙/๑-๓ หมู่ที่ ๕ ถ.ราชพฤกษ์

ต.คลองข่อย อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๒๐

๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ที่ ส.จ.ท. ๑๒๐๑/๗๒๙

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

เลขที่รับ 409A

วันที่ 8 ก.ค. 2563

ตรา

เรื่อง ขอร้องหรือแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

เลขรับ 3545

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วันที่ 8 ก.ค. 2563

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมากที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกด่วนที่สุดที่ พล ๕๑๐๐๑/๑๙๐ ลงวันที่

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากการ

สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus

Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) จำนวน ๑ ชุด

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท๐๘๐๔.๓/๓๙๘๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง

หารือการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียม

บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑ ชุด

๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท๐๘๐๔.๓/๐๓๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง

หารือการขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งเวียนแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการโดยการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรคดังกล่าว เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พล ๕๑๐๐๑/๑๙๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ มายัง สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย เพื่อขอร้องหรือแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงในการตอบข้อหารือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย จึงได้ทำการตรวจค้นเรื่องเดิมพบว่า

๑. กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตอบข้อหารือจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ สรุปความได้ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งหนึ่งได้ขอหารือเรื่องการจัดทำข้อบัญญัติที่บัญญัติให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจในการออกประกาศยกเว้นการเก็บค่าธรรมเนียม ได้ครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้เข้าพักในโรงแรม ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ กฎหมายกำหนดไว้ต้องออกเป็นข้อบัญญัติ ดังนั้น กง. องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ออกข้อบัญญัติ เรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ต่อมาประสงค์จะยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียม ตลอดจนเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียม รวมถึงการยกเลิกเก็บค่าธรรมเนียมตลอดไปหรือช่วงระยะเวลาหนึ่ง ต้องออกเป็นข้อบัญญัติที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัดต้องให้ความเห็นชอบ การจะไปออกข้อบัญญัติเพื่อมอบอำนาจให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปประกาศกำหนดยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมโดยไม่ออกเป็นข้อบัญญัติ จะเป็นการตัดอำนาจของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๒. กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๕๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ตอบข้อหารือเรื่องแนวทางการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมกักจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือในลักษณะเช่นเดียวกับการตอบข้อหารือตามข้อ ๑ และมีการอ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๓๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๒๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ สรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็น "เทศบาลแห่งหนึ่ง" ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การกักจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๕ และต่อมาได้ออกประกาศปรับอัตราค่าธรรมเนียมในการกักจัดเพิ่มขึ้น ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจึงฟ้องต่อศาลปกครองเป็นคดีปกครอง กรณีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงว่าในเทศบัญญัติในเรื่องนี้ได้กำหนดให้นายกเทศมนตรีสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราที่เทศบัญญัติกำหนดศาลปกครองสูงสุด จึงมีคำพิพากษาสรุปได้ว่า ผู้ทรงอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมคือสภาเทศบาลโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด และจะต้องทำในรูปแบบเทศบัญญัติ การที่นายกเทศมนตรีไปออกประกาศเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ เป็นการกระทำที่กล่าวล่วงอำนาจของสภาเทศบาลและผู้ว่าราชการจังหวัด และเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น เทศบาลออกประกาศเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมไม่ชอบด้วยกฎหมาย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ฯ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมากที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ ที่วางแนวทางให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติฯ โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ฯ เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการ

เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม นั้น อาจเป็นแนวทางที่ยังไม่สอดคล้องกับแนวการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๘๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ตอบข้อหารือในลักษณะที่ไม่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดไปออกข้อบัญญัติฯ เพื่อมอบอำนาจให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปประกาศกำหนดยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ดังนั้น สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย จึงขอหารือว่า

๑. การดำเนินการตามแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ฯ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมากที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นการดำเนินการที่ขัดแย้งกับแนวการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๘๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร เพื่อขอทราบแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับเรื่องนี้

๒. หากการดำเนินการตามแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ฯ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมากที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นแนวทางที่ยังไม่ชัดเจน และได้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางแห่งได้ถือปฏิบัติไปตามแนวทางดังกล่าวแล้ว สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ใคร่ขอความอนุเคราะห์ขอทราบแนวทาง/วิธีปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติ ฯ ให้เป็นไปโดยถูกต้องด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ กิตติธรรกุล)

นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

โทร. ๐-๒๐๐๖-๘๓๐๖

โทรสาร. ๐-๒๐๐๖-๘๓๐๕

E-mail: Oradee.promdum@hotmail.com

ที่ มท ๐๑๐๐/ 3504

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นายพงษ์ธร กาญจนะจิตร)

หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีฯ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนที่สุด

ที่ พล ๕๑๐๐๑/ ๖๕๐

เอกสารหมายเลข ๑ รับเอกสาร ส.จ.ท

วันที่ ๓๐๕
วันที่ ๒๗/๓/๖๓
เวลา ๑๖.๓๐

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

ถนนพิษณุโลก - หล่มสัก

พล ๖๕๐๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอื่นเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID-19))

เรียน นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย - หนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอื่นเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID-19))

ด้วยกระทรวงมหาดไทย มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID-19)) ในปัจจุบันทำให้ผู้พักโรงแรมมีจำนวนลดน้อยลงจำนวนมาก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จึงสมควรที่จะได้พิจารณากำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักโรงแรม

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกระทรวง โดยข้อ ๑ และข้อ ๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่เสียค่าเช่าห้องพักเสียค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก ดังนั้น กรณีหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจ โดยการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม และการงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อฐานะการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการโดยการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม โดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรค ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศงดหรือการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น

/องค์การบริหาร...

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก พิจารณาแล้วเห็นว่าตามคำแนะนำของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว อาจมีข้อคลาดเคลื่อนในปัญหาข้อกฎหมายในขั้นตอนเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมฯ ในการใช้อำนาจเพื่อออกประกาศ งดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมประเดิมที่เป็นอำนาจตามกฎหมายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือต้องแก้ไข เพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงขอเรียนเรื่องดังกล่าวเสนอต่อสมาคมองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยในการพิจารณา เรื่อง แนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอื่นเนื่องจากสถานการณ์การ แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) (Coronavirus Disease ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙)) เพื่อพิจารณา ในประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

OK

(นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์

โทร. ๐-๕๕๙๘-๗๗๑๘-๒๐ ต่อ ๔๐๗

“ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน”

ที่ มท ๐๔๐๔.๗/รท๙๒๕

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอินทจักร์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอให้การจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงราย ที่ ขร ๐๐๒๓๔/๒๕๖๐๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดเชียงรายได้ขอหารือเกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายพิจารณาแล้วไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติดังกล่าวและส่งคืนไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย โดยเห็นว่าข้อบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีอำนาจออกประกาศยกเลิกการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมเป็นการชั่วคราวได้ครั้งละไม่เกิน ๓ เดือน ถือเป็นการยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้บุคคลใดมีอำนาจยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดเชียงรายหาเรียนมาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕๑ กำหนดว่า ข้อบัญญัติจะตราขึ้นได้ในกรณี ดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติ และ (๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๕๐ ดังนั้น กรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะตราข้อบัญญัติใดขึ้นใช้บังคับ จะต้องกระทำเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือเมื่อมีกฎหมายอื่นบัญญัติกำหนดไว้ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นไว้ หรือเพื่อการดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น โดยการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสองได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ กล่าวคือ เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติแล้ว ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใด ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาว่าร่างข้อบัญญัติให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัตินั้น

กระทรวง

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๕ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๓ ได้กำหนดให้ผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมที่เสียค่าเช่าห้องพักเกินค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ และตามข้อ ๒ กำหนดว่า การออกข้อบัญญัติจังหวัดเพื่อเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมให้เรียกเก็บได้ในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก และข้อ ๓ กำหนดให้บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒ ไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพักและนำส่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๕ ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดประสงค์จะให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมแล้ว ก็ต้องตราเป็นข้อบัญญัติเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าว โดยเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นชอบแล้วต้องส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาตรวจสอบถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและความเหมาะสมในเรื่องรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จะไปดำเนินการโดยวิธีอื่น เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้โดยไม่ตราเป็นข้อบัญญัติให้ถูกต้องตามกฎหมายมิได้

กรณีจังหวัดเชียงรายหรือมาดิงกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๓ ที่บัญญัติให้เพิ่มเติมความว่า "เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีอำนาจออกประกาศยกเลิกค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง เป็นการชั่วคราวได้ ครึ่งละไม่เกิน ๓ เดือน" ขึ้นเป็นข้อ ๕ วรรคสอง ของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายชั่วคราวว่าด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้เข้าพักโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอนุโมติ "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายชั่วคราวว่าด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้เข้าพักโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒" พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติกฎหมายของมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว เห็นว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว กฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องออกเป็นข้อบัญญัติ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือเมื่อออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนี้แล้ว ต่อมาประสงค์จะยกเลิกการเก็บค่าธรรมเนียม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียม ต้องออกเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

/สอชอ.บ.จ.ร.

โดยข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นต้องได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วย เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้นำไปประกาศใช้โดยออกเป็นคำสั่งรณียบังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการยกเลิกออกไป หรือเขียนร่างขึ้นมาใหม่ ก็ต้องกำหนดเรื่องข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณาถึงความเหมาะสมและให้ความเห็นชอบตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จะไปออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้มอบอำนาจให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ไปประกาศกำหนดยกเลิกการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวโดยไม่ออกเป็นข้อบัญญัติ ซึ่งจะเป็นการขัดอำนาจในการพิจารณาและให้ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดเขียนรายได้ จึงเป็นการไม่ชอบ กระทั่งจนภาคไทยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของจังหวัดเขียนรายได้

๒. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕๗ กำหนดว่า ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทันที่จะมีได้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติชั่วคราวที่มีใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคราวต่อไป ให้นำข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่ออนุมัติ และเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอนุมัติแล้ว ให้ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อนุมัติให้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้นเป็นอันตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้ข้อบัญญัติชั่วคราวนั้น ดังนั้น เหตุที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะออกข้อบัญญัติชั่วคราวได้ต้องเป็นกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทันที่จะมีได้นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเขียนรายได้มีอำนาจกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ ตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ควรที่จะได้ตรวจสอบว่าในการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ชั่วคราวว่าด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอนุมัติ "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ชั่วคราว เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๖" พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ชั่วคราวว่าด้วยการเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอนุมัติ "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ชั่วคราว เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖" พ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ดำเนินการออกข้อบัญญัติชั่วคราวถูกต้องตามที่พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕๗ กำหนดหรือไม่ ประการใด ซึ่งหากปรากฏว่าการดำเนินการออกข้อบัญญัติชั่วคราวดังกล่าวกระทำไปโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ก็ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ทราบและดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนดต่อไป

ดังนั้น หากผู้ว่าราชการจังหวัดเขียนรายได้มีความเห็นว่าข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขียนรายได้ เรื่อง การเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมดังกล่าว เป็นข้อบัญญัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดเขียนรายได้มีอำนาจกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เขียนรายได้

เขียนรายชื่อกรรมการที่แจ้งแนะนำองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ไว้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น เท็กดอน หรือแก้ไขข้อบัญญัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำดังกล่าวก็สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ที่อยู่ในเขตอำนาจให้เท็กดอนข้อบัญญัติดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนได้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรินทร์ จักกะพาก)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๒๒๖-ค.๕๗.

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๕๘

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ทาหรือการขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ อจ ๐๐๒๓.๔/๔๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอำนาจเจริญได้ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
และยกเว้นค่าธรรมเนียมกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ในการใช้สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการ
และอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
อำนาจเจริญ ในกรณีท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลแมตและเทศบาลตำบลไค้คำไม่ดำเนินการชำระค่าธรรมเนียม
การใช้บริการตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ นั้น

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดอำนาจเจริญหารือมาประกอบข้อกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒
มาตรา ๕๕ กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และกฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ (๘) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกกฎกระทรวงกำหนดให้กิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
สมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ กล่าวคือ (๒) กำจัดขยะ
มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ กำหนดว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด
มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง กล่าวคือ
(๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้
กล่าวคือ ข้อ ๑ ได้กำหนดลักษณะของงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะ
ในเขตจังหวัดไว้ว่า (๑) ต้องดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
ในเขตจังหวัด (๒) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด

ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม และไม่เข้าไปดำเนินการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง และ (๓) เข้าไปดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่องหรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป และข้อ ๒ กำหนดว่า ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามข้อ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ (๕) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

๒. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจตราข้อบัญญัติขึ้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดตราข้อบัญญัติ หรือให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติ และ (๓) การดำเนินการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๘ ยังได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยเรียกค่าบริการได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ

๓. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น มาตรา ๕ ได้ให้ความหมายของคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย และคำว่า "ข้อกำหนดของท้องถิ่น" หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยราชการส่วนท้องถิ่น และตามมาตรา ๒๐ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นไว้ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๖/๒๕๕๕ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ กรณีที่เทศบาลเมืองพระประแดง ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๕ และต่อมาได้ออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งต่อมาได้มีประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการออกประกาศดังกล่าวเห็นว่า ประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นบัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้ (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง

ด้วยสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือการจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ นอกจากนี้ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้นิยามของราชการส่วนท้องถิ่นและข้อกำหนดของท้องถิ่นให้มีความหมายรวมถึงเทศบาลและเทศบาลนคร ดังนั้น พระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้เทศบาลแต่ละแห่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยภายในเขตพื้นที่ของตน และให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการจัดเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ด้วย แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งก็คือกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน หรือการจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ก็ได้บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายในกรณีเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ สำหรับการตราเทศบัญญัตินั้น มาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเสนอร่างเทศบัญญัติต่อสภาเทศบาลเพื่อพิจารณาได้ คือ นายกเทศมนตรีหรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนั้น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น และเมื่อสภาเทศบาลมีมติเห็นชอบแล้ว ต้องส่งร่างเทศบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกชั้นหนึ่ง จากนั้น จึงจะให้นายกเทศมนตรีลงนามเพื่อใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป ดังนั้น เมื่อเทศบัญญัติใดมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว การแก้ไขเพิ่มเติมเทศบัญญัตินั้นก็ต้องกระทำโดยการตราเป็นเทศบัญญัติด้วยกระบวนการอย่างเดียวกัน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลพระประแดงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐(๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ขึ้นซึ่งข้อ ๑๑ ของเทศบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดว่า ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลไปทำการจัดให้ต้องด้วยสัญลักษณ์ยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมการขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ต่อมา ปลัดเทศบาลเมืองพระประแดงผู้รับมอบอำนาจจากนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงตามคำสั่งเทศบาลเมืองพระประแดงที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจของนายกเทศมนตรีให้ปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทน ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้ออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยประกาศข้างต้นมีสาระที่จะปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ซึ่งกรณีการออกประกาศดังกล่าวนี้เทศบาลเมืองพระประแดง ผู้ถูกฟ้องคดี ได้ชี้แจงเหตุผลว่าเทศบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดให้เทศบาลเมืองพระประแดงโดยนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอัตราดังกล่าวได้ไม่เกินอัตราที่เทศบัญญัติกำหนด โดยศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้เทศบาลเป็นผู้มีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยการตราเป็นเทศบัญญัติ เมื่อเทศบาลเมืองพระประแดงได้ออกเพียงประกาศเทศบาลเมืองพระประแดงเพื่อปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย จึงเป็นกรณีที่เทศบาลเมืองพระประแดงออกประกาศดังกล่าวโดยปราศจากอำนาจ

ประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗
จึงเป็นประกาศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนกรณีที่ข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ นั้น เห็นว่า ข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติดังกล่าวเพียงแต่ให้อำนาจนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงในอันที่จะออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ เท่านั้น แต่การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยนั้น เทศบัญญัติดังกล่าวได้ระบุไว้โดยตรงอย่างชัดเจน ในตอนท้ายของข้อ ๑๑ ว่าผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดงหรือปลัดเทศบาลเมืองพระประแดงซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายกเทศมนตรีเมืองพระประแดง จึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๘ ของเทศบัญญัติดังกล่าวเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลให้แตกต่างไปจากอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ดังกล่าวได้

โดยที่กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยจากประชาชนนั้น ให้เป็นอำนาจของเทศบาลที่จะกระทำได้ แต่จะต้องกระทำโดยออกเป็นเทศบัญญัติ และจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งหมายความว่า กฎหมายได้ระบุไว้แล้วว่า ผู้ทรงอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวคือสภาเทศบาลโดยความเห็นชอบของผู้นายการจังหวัด และจะต้องกระทำในรูปแบบของเทศบัญญัติ ดังนั้น การออกประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นการกระทำที่กระทำโดยไม่มีอำนาจ เป็นการกระทำที่กล่าวลงไปให้อำนาจของสภาเทศบาลและผู้นายการจังหวัด และเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีสภาพร้ายแรงถึงระดับที่ต้องถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีอยู่เลย แต่เนื่องจากมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับได้แค่เพียงสั่งให้เพิกถอนกฎที่ศาลเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยมาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า ในกรณีค่านับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งก็ได้ ในคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นสมควรกำหนดค่านับให้เพิกถอนประกาศเทศบาลเมืองพระประแดง เรื่อง การปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ คือวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

๔. ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการและอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ อาจให้บริการแก่ผู้ขอใช้บริการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม โดยเรียกค่าธรรมเนียมได้ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และข้อ ๖ ให้กำหนดให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามข้อ ๕ ได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียม และวรรคสอง กำหนดว่า การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน ประกอบด้วยปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เป็นประธานกรรมการ รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ โดยมีนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ข้อ ๗ กำหนดว่า ให้ผู้ขอใช้บริการที่ได้รับอนุญาตแล้ว มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ

จะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ ข้อ ๘ กำหนดว่า ผู้ใดประสงค์จะนำมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้ กล่าวคือ ๘.๒ หน่วยงานของรัฐ ให้หัวหน้าส่วนราชการทำหนังสือแจ้งความจำนงค์ขออนุญาตใช้สถานที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ข้อ ๙ ผู้ขอใช้บริการต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ข้อ ๑๔ อัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญประกาศกำหนดไว้แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า เมื่อผู้ขอใช้บริการได้นำมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไปกำจัดยังสถานที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ผู้ขอใช้บริการมีหน้าที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ โดยให้นำหลักฐานไปยื่นชำระเงินค่าธรรมเนียมได้ที่กองคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญได้ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑(๒) ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ ข้อบัญญัติฉบับนี้จึงมีสถานะเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีหน้าที่ต้องใช้บังคับและปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญดังกล่าวกำหนดไว้ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ เรื่อง การให้บริการและอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วเห็นว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลแมตและเทศบาลตำบลโคกคำประสงค์จะนำขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญแล้วจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ข้อบัญญัตินี้กำหนดไว้ กล่าวคือ ต้องทำหนังสือแจ้งความจำนงค์ขออนุญาตใช้สถานที่กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และเสียค่าธรรมเนียมตามที่ข้อบัญญัตินี้กำหนดไว้ จะไม่ปฏิบัติตามมิได้

อนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อสังเกตว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญดังกล่าวได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญเรียกค่าธรรมเนียมแก่ผู้ขอใช้บริการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวมได้ตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัติ และยังกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญมีอำนาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมได้ด้วย ซึ่งกรณีในลักษณะดังกล่าวนี้ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นไว้ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๓๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๖/๒๕๕๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและขนส่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากประชาชนนั้น ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะกระทำได้ แต่จะต้องกระทำโดยออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่นและจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งหมายความว่า กฎหมายได้ระบุไว้แล้วว่า ผู้ทรงอำนาจในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวคือสภาท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของผู้กำกับดูแลที่มีอำนาจให้ความเห็นชอบข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น และจะต้องกระทำในรูปแบบของข้อกำหนดท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผู้บริหารท้องถิ่นไปออกประกาศปรับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย จึงเป็นการกระทำที่กระทำโดยไม่มีอำนาจ เป็นการกระทำที่ก้าวล่วงเข้าไปในอำนาจของสภาท้องถิ่นและผู้กำกับดูแล และเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบอันเป็น

สาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีสภาพร้ายแรงถึงระดับที่ต้อง
ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคยมีอยู่เลย จึงขอให้จังหวัดอำนาจเจริญได้แจ้งแนวทางปฏิบัติตามความเห็นของ
ศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญทราบเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนด
อัตราค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุภะพงษ์ ชูเกียรติ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร: ๐ ๒๒๕๔ ๕๐๓๖

โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๕๐๓๖

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๑๘๕๑๘

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอหารือแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

เรียน นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓

๒. หนังสือสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ที่ ส.จ.ท. ๑๒๐๑/๓๒๔

ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวว่า อาจเป็นแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับแนวการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๔๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ และหากการดำเนินการดังกล่าวเป็นแนวทางที่ยังไม่ชัดเจน และได้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดบางแห่งได้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะมีแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปโดยถูกต้อง อย่างไร รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมจึงต้องตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เมื่อข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้ประการใด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามที่ข้อบัญญัติกำหนดไว้ กรณีที่จะเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมโดยการจัดเก็บ หรือลดจำนวนค่าธรรมเนียม ก็ต้องตราเป็นข้อบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่จะลดหรืองดการจัดเก็บ

๒. ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๒๑๐๔ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๓ เป็นกรณีการแจ้งแนวทางช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมอันเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติโดยเพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีมีเหตุอันเกิดจากการระบาดของโรค ให้สามารถงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ และกำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกประกาศงดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ใช่เป็นการมอบอำนาจ

/ให้นายก...

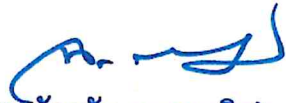
ให้นายกองคํการบรหการส่วจ้งหวัดเป็นผู้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา เพื่องดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบํารุงองค์การบรหการส่วจ้งหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้เองแต่อย่างใด ดังนั้น แนวทางหนังสือสั่งการดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งกับแนวการตอบข้อหาหรือของกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๙๘๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๓. กรณี้องคํการบรหการส่วจ้งหวัดบางแห่งแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบํารุงองค์การบรหการส่วจ้งหวัดจากผู้พักในโรงแรม โดยเพิ่มเติมให้นายกองคํการบรหการส่วจ้งหวัดมีอำนาจออกประกาศดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบํารุงองค์การบรหการส่วจ้งหวัดจากผู้พักในโรงแรมได้ นั้น ้องคํการบรหการส่วจ้งหวัดจึงต้องแก้ไขโดยออกข้อบัญญัติเพิกถอนความดังกล่าวโดยหากประสงค์จะดหรือลดการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ก็ให้กำหนดไว้ให้ชัดเจนว่าจะดหรือลดค่าธรรมเนียม โดยจัดเก็บในอัตราใดเป็นระยะเวลาเท่าไร ไว้ในข้อบัญญัติ้องคํการบรหการส่วจ้งหวัด

๔. กรณีที่นายกองคํการบรหการส่วจ้งหวัดได้ใช้อํนาจตามข้อบัญญัติที่แก้ไขใหม่ ออกคำสั่งทางปกครอง ดหรือลดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบํารุงองค์การบรหการส่วจ้งหวัดจากผู้พักในโรงแรมไปแล้ว คำสั่งทางปกครองดังกล่าว แม้จะออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งเป็นกฎ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ย่อมมีผลใช้ยืนต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป และมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลา หรือโดยเหตุอื่น ตามนัยมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว ผู้ทำคำสั่งทางปกครองจะต้องดำเนินการเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๘๘

ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิสภาพร

โทร. ๐๘-๑๘๒๙-๗๐๑๒